

**ოკიპიანი - ავ და -ამ სუფიქსიანი ზმნების ურამათა ნაკრობა
თარგმობით პირველი**

**(გაუბედავს თუ გაუბედა? მოუკლავს თუ მოუკლია? დაუბამს თუ დაუბია?
შეუსვამს თუ შეუსვია? უნახავს თუ უნახია?)**

ზოგი ორპირიანი გარდამავალი ზმნის აწმყოს (მყოფადის) ფუძეს აწარმოებენ სუფიქსები -ავ და -ამ. თანამედროვე სალიტერატურო ქართულში თურმეობითი პირველის ფუძე ამ ზმნებისა აწმყოს ფუძეზეა დამყარებული, ე. ი. თურმეობით პირველში ეს -ავ და -ამ სუფიქსები შემონახულია. ასევე იყო ძველ ქართულშიც ძველი ქართულისაგან განსხვავებით თანამედროვე ქართულში პირველისა და მეორე სუბიექტური პირის ფორმები მეშველი ზმნის (ვარ, ხარ, ვართ, ხართ) დართვითაა ნაწარმოები.

აწმყო-მყოფადი: ნახავს ის მას

თურმეობითი პირველი:

უნახავს მას ის
უნახავხარ მას შენ
ვუნახავვარ მას მე
უნახავთ მათ ის
უნახავხართ მათ შენ
ვუნახავვართ მათ ჩვენ

მინახავს მე ის
მინახავხარ მე შენ
ვინახავს შენ ის
ვინახავვარ შენ მე

აწმყო-მყოფადი: აბამს ის მას

თურმეობითი პირველი:

გაუბამს მას ის
გაუბამხარ მას შენ
გაუბამვარ მას მე
გაუბამთ მათ ის
გაუბამხართ მათ შენ
გაუბამვართ მათ ჩვენ

გამიბამს მე ის
გამიბამხარ მე შენ
ვაგვიბამს შენ ის
ვაგვიბამვარ შენ მე

ასევე გვექნება:

-ავ სუფიქსიანი

-ამ სუფიქსიანი

აწმყო: თურმეობითი I:
ის ფარავს მას მას დაუფარავს იგი
ის მალავს მას მას დაუმალავს იგი

აწმყო: თურმეობითი I:
ის დგამს მას მას დაუდგამს იგი
ის სვამს მას მას შეუსვამს იგი

ის წევს მას   მას დაუწევს იგი   ის ასტამს მას   მას დაუსხამს იგი
 ის კლავს მას   მას მოუკლავს იგი   ის იცვამს მას   მას ჩაუცვამს იგი
 ის ბედავს მას   მას გაუბედავს იგი
 („ვისაც მოუკლავს, ის მოკლავს...“ — ხალხური)
 და ამის კვალობაზე:

მე დამიძალავს	შენ დაგიძალავს
მე მომიკლავს	შენ მოგიკლავს
მე დამიდგამს	შენ დაგიდგამს
მე ჩამიცვამს	შენ ჩაგიცვამს და სხვ.

სხვა ზმნების ანალოგიით, რომელთაც თურმეობით I-ში -ი-ა დაბოლოება აქვთ, ასეთი ზმნებიც ზოგჯერ ი-ა დაბოლოებით გვხვდება, განსაკუთრებით პირველსა და მეორე სუბიექტურ პირში. ამის გამო გვაქვს:

III სუბიექტურ პირში:

დაუმძალავს და დაუმძალია	დამიძალავს და დამიძალია
უნახავს და უნახია	მინახავს და მინახია
ჩაუცვამს და ჩაუცვია	ჩამიცვამს და ჩამიცვია
შემიწევს და შემიწვია	შემიწევს და შემიწვია
დამიხატავს და დამიხატია	დამიხატავს და დამიხატია

(„მე ევროპამ სახლში არ შემიწვია, რადგან ტფილისს მწვადი მეც შემეწვიო“ — ი. გრიშაშვილი).

I და II სუბიექტურ პირში:

უნახავხარ და უნახიხარ	მინახავხარ და მინახიხარ
გუნახავვარ და გუნახივარ	გინახავვარ და გინახივარ
დაუნახავხარ და დაუნახიხარ	დამინახავხარ და დამინახიხარ
დაგუნახავვარ და დაგუნახივარ	დაგინახავვარ და დაგინახივარ
დაუმძალავხარ და დაუმძალიხარ	დამიძალავხარ და დამიძალიხარ
დაგუმძალავვარ და დაგუმძალივარ	დაგმიძალავვარ და დაგმიძალივარ
გაულახავხარ და გაულახიხარ	გამილახავხარ და გამილახიხარ
გაგულახავვარ და გაგულახივარ	გაგმილახავვარ და გაგმილახივარ

გვხვდება ნარევი ფორმებიც:

დაუმძალავიხარ, დაგუმძალავივარ, დამიძალავიხარ, დაგმიძალავივარ, უნახვიხარ, ვუნახვივარ, მინახვიხარ, გინახვივარ.

(„გოლვიან დღესა ტფილისშია, შუა ბაზრისკენ, მე ჩამივლია, ჩემო მუშავ, მინახვიხარ შენ“ — ილია).

მესამე სუბიექტურ პირში -ია დაბოლოებიანი ფორმები თანამედროვე სალიტერატურო ენაში მეტად იშვიათად გვხვდება და, თუ გვხვდება, დიალექტიზმად მიიჩნევა. თანამედროვე სალიტერატურო ქართულში ერთადერთ ლიტერატურულ ფორმებად უნდა დარჩეს -ავ და -ამ სუფიქსიანი ფორმები: დაუფარავს, უნახავს - დაუმძალავს, დაუწევავს, მოუკლავს, გაუბედავს, დაუდგამს, შეუსვამს, ჩაუცვამს და მისთანანი, რომლებიც

- ა) მართებული ფორმებია წარმოების თვალსაზრისით;
- ბ) მართებული ფორმებია ისტორიული თვალსაზრისით;
- გ) გაბატონებული ფორმებია თანამედროვე სალიტერატურო ქართულში.

შენიშვნა. ის ფაქტი, რომ თურქობითი პირველის ეს ფორმები სამპირიანი ზმნების სასუბიექტო ქცევის აწმყო-მყოფადის ფორმებს ემთხვევა, რა თქმა უნდა, ამ ფორმათა დატოვების საწინააღმდეგო საბუთად ვერ გამოდგება (იგულისხმება ასეთი შემთხვევები: რას შვრება? რას იზამს? მიხატავს (დამიხატავს) მხატვარი მე სურათს. რა მიქნია? მიხატავს (დამიხატავს) მე სურათი).

რამდენადაც დაუხატებარ, დავუხატევიარ, დამიხატეხარ, დავიხატევიარ ფორმები და აგრეთვე ნარევი ფორმები—დაუხატევივარ, დამიხატევიხარ, დავიხატევივარ დაუხატია — დამიხატია — დავიხატია ფორმათა გავრცელებას წარმოადგენს, ეს ფორმები უკუგდებულ უნდა იქნეს და ერთადერთ სალიტერატურო ფორმებად უნდა მიჩნეულ იქნეს დავუხატევიარ, დაუხატევიხარ, დამიხატევიხარ, დავიხატევიარ ფორმები.

შენიშვნა. პირველი სუბიექტური პირის ფორმებში ორი ვ გვხვდება.

ამთვან ერთი ფუძისეულია, ხოლო მეორე — მეშველი ზმნისა: დავუხატევიარ.

ამრივად:

ერთადერთ სალიტერატურო ფორმებად დარჩება:

უნახავს მას ის
 უნახავხარ მას შენ
 ვუნახავვარ მას მე
 უნახავთ მათ ის
 უნახავართ მათ შენ
 ვუნახავართ მათ ჩვენ
 მინახავს მე ის
 მინახავხარ მე შენ
 გინახავს შენ ის
 გინახავვარ შენ მე
 გაუბამს მას ის
 გაუბამხარ მას შენ
 გავუბამვარ მას მე
 გაუბამთ მათ ის
 გაუბამართ მათ შენ
 გავუბამართ მათ ჩვენ
 გამიბამს მე ის
 გამიბამხარ მე შენ
 გავიბამს შენ ის
 გავიბამვარ შენ მე

არალიტერატურულად უნდა იქნეს მიჩნეული:

უნახია მას ის
 უნახიხარ, უნახევიხარ მას შენ
 ვუნახევიარ, ვუნახევივარ მას მე
 უნახით მათ ის
 უნახიხართ, უნახევიხართ მათ შენ
 ვუნახევიართ, ვუნახევიართ მათ ჩვენ
 მინახია მე ის
 მინახიხარ, მინახევიხარ მე შენ
 გინახია შენ ის
 გინახევიარ, გინახევივარ შენ მე
 გაუბია მას ის
 გაუბიხარ, გაუბიხარ მას შენ
 გავუბევიარ, გავუბევივარ მას მე
 გაუბით მათ ის
 გაუბიხართ, გაუბიხართ მათ შენ
 გავუბევიართ, გავუბევიართ მათ ჩვენ
 გამიბია მე ის
 გამიბიხარ, გამიბევიხარ მე შენ
 გავიბია შენ ის
 გავიბევიარ, გავიბევივარ შენ მე